

7 tys. izb mieszkalnych oddadzą w br. budowniczości miasta Nowa Huta

(f) Równoległe z budową Kombinatu trwa budowa wielkiego, nowoczesnego miasta Nowa Huta, w którym już pod koniec roku bieżącego mieszkać będzie ok. 40 tys. ludzi. Na ośmiu hektarach, 1.600-hektarowym terenie budowy miasta trwają intensywne roboty. Uwaga budowniczych zwrócić się obecnie na wspólną budowę centrum miasta. Do końca br. zabudowany zostanie tzw. Plac Centralny oraz podzięgnięte pod dach 7 i 8-piętrowe budynki na trasie wiodącej od Placu Centralnego do Placu Ratuszowego.

O szybkim tempie robót świadczy fakt, iż do końca bieżącego roku budowniczości miasta oddadzą do użytku budynki o łącznej kubaturze jednego miliona metrów sześciennych. Z ogólnej liczby 7 tysięcy izb mieszkalnych, które mają być oddane do użytku w br. budowniczości miasta Nowa Huta ukończonych dotychczas 2.828 izb mieszkalnych. W bieżącym roku będą też przekazane do użytku 2 dalsze bloki, przedszkole, 6

Naukowcy, inżynierowie i technicy włączają się do Czynu Lipcowego

Budowniczości MDM pomyślnie realizują zobowiązania

(f) Obok robotników fabryk, kopalń, hut i setek innych zakładów pracy, chłopów — członków spółdzielni produkcyjnych i gospodarujących indywidualnie, pracowników PGR-ów i POM-ów, do Czynu Lipcowego staje także inteligencja — naukowcy, inżynierowie, technicy, pracownicy biur projektowych.

Witając 9 rocznicę PKWN i pierwszą rocznicę uchwalenia Konstytucji pracownicy nauki w Instytucji Naftowej w Krakowie podjęli szereg zobowiązań. M. in. pracownicy nauki Zakładu Kopalnictwa Naftowego zobowiązali się wykonać roczny plan badań do dnia 20 lipca br. Prócz tego podjęli się oni przeszkolenia ekipy pomiarowej działu chemicznego w zakresie tzw. pomiarów węglanych.

Szereg cennych zobowiązań podjęli pracownicy Biura Projektów Przemysłu Włókien Sztucznych. Poza zobowiązania skrócenia terminu wykonania projektów, wiele zespołów postanowiło zaopatrzyć projekty w listy gwarancyjne, stwierdzające, że dokumentacja jest kompletna i zweryfikowana zgodnie z przepisami, rysunki i opis wykonane są przejrzysto, bez usterek i braków itp.

Tak np. zespół inż. Leszczyńskiego i Malinowskiego postanowił skrócić termin wykonania projektu wentylacji jednego z wydziałów fabrycznych o 3 dni, oszczędzając jednocześnie 35 proc. roboczogodzin oraz wykonać całą dokumentację bez usterek, zaopatrzyć ją w list gwarancyjne.

Wśród budowniczych MDM-u

Zaloga budowy MDM-u podjęła dotychczas ponad 1700 in-

Delegat na Festiwal w Bukareszcie

Młodzież polska na uroczystych zebraniach wybrała delegatów na IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w Bukareszcie. Na zdjęciu (w środku): delegat młodzieży FSO, przyjeżdżający wczoraj — Janusz Arbuzowski. Foto CAF — Szperako

5 lipca ruszą pociągi elektryczne na trasie Warszawa-Skierniewice

(f) DOKP w Warszawie zawiadania, że z dniem 5 lipca br. podjęty będzie bezpośredni ruch pociągów podmiejskich trakcją elektryczną w relacji Warszawa — Skierniewice, z tym, że pierwszy bezpośredni pociąg do Skierniewic odejdzie z Warszawy Wschodniej o godzinie 15 m 53, a ze Skierniewic o godzinie 16.00. Pierwszy pociąg ze Skierniewic odejdzie o godzinie 18 m 13.

Serdeczne przyjęcie Zespołu Pieśni i Tańca Koreańskiej Armii Ludowej we Wrocławiu

(f) 30 ub. m. przybył do Wrocławia Zespół Pieśni i Tańca Koreańskiej Armii Ludowej. W godzinach rannych goście zjedli miasto. Delegacja Zespołu Pieśni i Tańca złożyła kwiaty na cmentarzu poległych w walce o wyzwolenie Wrocławia żołnierz radzieckich. Będąc w gościnie u robotników Pafawagu, goście obejrżeli ha-

Pracują na nowo ustalonych normach

Zgodnie ze swoimi postanowieniami zaloga Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Ostrowie Wielkopolskim

Stocznicy gdańscy nie zawiodą zaufania towarzysza Bieruta

Po odwiedzinach Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta stocznicy gdańskie podejmują nowe zobowiązania zespołowe i indywidualne. M. in. zespół mistrza Różyckiego zobowiązał się wykonać roboty na statku typu „Tramp” w czasie o 30 proc. krótszym niż przewiduje harmonogram prac. Zespół brzdajisty Igańskiego wykonał na poważnie zlecenia w ciągu 160 roboczogodzin — zamiast 349 roboczogodzin.

Słuszny kotłowni Stanisław Jankowski, osiągnął obecnie 170 proc. normy, zobowiązał się w lipcu, sierpniu i wrześniu wykonywać normę w 200 proc.

W dniu, w którym Prezes Rady Ministrów odwiedził Stocznię Gdańską, zgłoszonym zostało 47 listów gwarancyjnych na wykonanie wielu poważnych robót. Listy gwarancyjne podpisał m. in. zespół Kazimierza Szczępnika z wydziału odlewni. 29 czerwca br. zgłoszono również 12 nowych projektów racjonalizatorskich.

Przodujący niter — Wojciech Cebula, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, zatrudniony przy budowie nowej jednostki, jest — tak jak i cała zaloga — pod głębokim wrażeniem odwiedzin Prezesa Rady Ministrów w Stoczni. „Nigdy w życiu — mówi Wojciech Cebula — nie zapomnę tego, jak towarzyszy Bierut ze mną rozmawiał. Będę teraz jeszcze lepiej pracować, aby nie zawieść Jego zaufania, aby nie zawieść zaufania naszej Partii. Ten statek, przy którym teraz pracuję — musi zejść na wodę w terminie, tak jak zobowiązaliśmy się. Będziemy wszystkie walczyli o to, aby nasza Stocznia budowała jeszcze lepsze statki i jeszcze szybciej.” (PAP)

Z Instytutu Polsko-Radzieckiego Czterolatnie zaoczne studium rusycystki

(f) Stałe rosnące w społeczeństwie polskim wszechstronne zainteresowanie dla życia i wspaniałych osiągnięć twórczych pokolejowej pracy ludzkiej przyczyniła się do powstania czterolatniego zaocznego studium rusycystki. Zadaniem szkolenia tych kadr spełniać będzie m. in. powołane ostatnio do życia 4-letnie Studium Zaoczne Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie — oddział przy Instytucji Polsko-Radzieckim w Warszawie.

Nowa placówka oświatowa, która rozpocznie swą działalność już w najbliższych dniach, doskonale będzie wykładać, doskonale będzie wykładać, doskonale będzie wykładać języka rosyjskiego — nauczycieli szkół podstawowych, ogólnoszkolnych, liceów pedagogicznych i in. (PAP)

Dramat pt. „Rosenbergowie” na scenie teatru w NRD

(f) BERLIN (PAP). W teatrze dramatycznym w Guestrow (NRD) odbywają się od polu w czerwca przy codziennym wyprzedzeniu sale przedstawienia sztuki M. Schleera pt. „Rosenbergowie”. Sztuka ta napi-

Dzieła Einsteina i Tomasza Manna na indeksie w USA

(f) NOWY JORK (PAP). — Oslawiony McCarthy zainicjował w całym Stanach Zjednoczonych usiłowanie z bibliotek i palenisk książek postępowych. Akcja ta posunęła się szczególnie daleko w stanie Texas,

Oświadczenie deputowanego komunistycznego we francuskim Zgromadzeniu Narodowym

(f) PARYŻ (PAP). Na wtorkowym posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego Laniel przedstawił deputowanym członków nowego gabinetu.

W imieniu parlamentarnej grupy komunistycznej wygłosił przemówienie deputowany Tournaud podkreślając, iż w rządzie Laniela pozostali w zasadzie ci sami działacze, którzy dotychczas prowadzili politykę na szkodę interesów narodowych kraju. Wskazując na plan Laniela utworzenia „silnego” rządu, mówca oświadczył: Nie wystarczająca nam specjalne pełnomocnictwa, których pan żąda gwałcić konstytucję. Chce pan również do-

Kulisy tajnej misji Blanka w Waszyngtonie

(f) BERLIN (PAP). Prasa zachodnia — niemiecka ujawnia cele podróży Blanka i grupy jego doradców wojskowych do Waszyngtonu.

Ukazuje się w Hamburgu pismo „Der Spiegel” stwierdza, że celem tajnej misji Blanka jest rozwiązanie sprawy, czy powstanie armia z zachodnio — niemiecką podlegającą dowództwu amerykańskiemu, jeśli układ o „europejskiej wspólnoty obronnej” nie zostanie ratyfikowany przez parlamenty wszystkich krajów.

Przyszły minister wojny w rządzie bońskim, Blank udzielił, jak wiadomo, 23 czerwca stawkami „America” do Nowego Jorku. Na wyrażone życzenie prezydenta USA Eisenhowera wstąpił mu jego doradcy wojskowy: b. szef wydziału operacyjnego w hitlerowskim sztabie generalnym gen. Heusinger oraz b. podpułkownik hitlerowskiego Wehrmachtu Felt, Ruckelheim, Pan-

Czas pomyśleć o punktach skupu

(KORRESPONDENCJA WLASNA „TRYBUNY LUDU” Z WOJ. KOSZALIŃSKIEGO)

Z dnia na dzień nasilają się w województwie koszalińskim przygotowania do kampanii zniwino-omłotowej. Jednym z elementów tych przygotowań jest uporządkowanie i wyposażenie punktów skupu zboża, tak aby zabezpieczyć organizację maksymalną sprawność odbioru zbóż od pracujących chłopów.

Jak przygotowały się gminne spółdzielnie województwa koszalińskiego do kampanii skupu? Jak przedstawia się sprawa remontu magazynów oraz ich niezbędne wyposażenie w przyrządy do określania jakości zbóż, ważenia, konserwacji i transportu?

Mimo, że już 15 czerwca minął ostateczny termin przygotowania punktów skupu, do dziś jeszcze większość ich nie jest przygotowana do przyjęcia zboża. Na ponad 100 punktów skupu, jakie mają być czynne w tegorocznej kampanii, całkowicie gotowe, w pełni wyposażone można by policzyć na palcach.

Przebiegają dach, dźwiary, podłogi, tak wygląda punkt w Starej Lubiance w dwa tygodnie po 15 czerwca, będącym ostatnim terminem przygotowania punktu.

Podobnie niestety wyglądają i niektóre inne punkty skupu w tym powiecie. W Mirosławcu przecieka dach. Magazyn w Kolnie nie został dotychczas zdysfunkcyjowany, a w Broczynie punkt skupu nie został zaopatrzone w wagę dziesiętną i wialnie.

Tak przygotowanych punktów skupu, choć może w mniejszym procencie, znaleźliśmy nie mało i w innych powiatach woj. koszalińskiego. Wystarczy powiedzieć, że np. do magazynu punktu skupu w Lipce (pow. Złotów) mieszczącego się blisko biura zarządu GS — od-

Do najpiękniejszych miejscowości przybywają dzieci na kolonie

(f) Rozpoczęły się kolonie letnie dla dzieci. Setki tysięcy najmłodszych obywateli Polski przyjeżdżają z miast do najpiękniejszych i najzdrowszych miejscowości, aby pod troskliwą opieką wykwalifikowanych wychowawców, wśród zabaw i radości spędzić wakacje dzielące ich od nauki w nowym roku szkolnym. Według nadchodzących meldunków przejeżdżają do punktów kolonijnych odbywa się bardzo sprawnie.

Do dnia 1 bm. wyjechało już z Warszawy na kolonie letnie ok. 17 tys. dzieci.

Spośród 43 tys. dzieci łódzkiej wólkniarzy, które w tym roku spędzą wakacje w pięknych miejscowościach klimatycznych woj. koszalińskiego i łódzkiego, połowa wyjechała już do miejsc kolonijnych.

Z Międzysiedem donoszą o przyjęciu nad morze 700 dzieci ro-

Senat USA uchwalił zaprzestanie „pomocy” dla zagranicy

(f) NOWY JORK (PAP). Agencje amerykańskie donoszą, że Senat powziął uchwałę w sprawie likwidacji w dniu 1 lipca 1955 r. tzw. „urzędu bezpieczeństwa wzajemnego” (MSA) oraz w sprawie wstrzymania wszelkiej pomocy dla zagranicy w rok później.

Międzynarodowa Konferencja Nauczycieli

(f) WIEN (PAP). — Sekretariat SFZZ donosi, że w dniach 21 — 24 lipca br. odbędzie się w Wiedniu Międzynarodowa Konferencja Nauczycieli.

DZIŚ W NUMERZE:

W. B.: O planowa produkcje i wysza jakość papieru
N. CZUMAROW: Ludzie zwycięstwa
DESMOND RUCKLE: Czarny jad przeciw imperializmowi
J. A. SZCZEPANSKI: O zwycięstwie bledow repertuaru teatralnego

Zgon Wsiewołoda Pudowkina

(f) MOSKWA (PAP). — 30 czerwca br. zmarł nagle w 61 roku życia wskutek choroby serca wybitny działacz kinematografii radzieckiej, laureat Nagrody Stalinowskiej, artysta ludowy ZSRR Wsiewołod Pudowkin.

Przed Festiwalem Młodzieży w Bukareszcie

(f) BUKARZESZT (PAP). Sekretariat SFMD opublikował w prasie komunikat w sprawie III Światowego Kongresu Młodzieży Demokratycznej i IV Festiwalu Młodzieży i Studentów.

Komunikat stwierdza, że Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej zaprosiła wszystkie organizacje młodzieżowe i całą młodzież do wzięcia udziału w przygotowywaniu i w pracach Kongresu i Festiwalu.

Uniewinnienie działacza FPK

(f) PARYŻ (PAP). — Sąd karny w Pérignoux uniewinnił sekretarza federacji Francuskiej Partii Komunistycznej departamentu Dordogne-Yves Perona, Peronowi wyoczono proces, ponieważ w czerwcu 1952 r. opublikował artykuł, w którym wzywał do walki przeciwko okupacji amerykańskiej we Francji.

Oświadczenie przewodniczącego Ogólnohinduskiej Rady Pokoju

(f) PEKIN (PAP). — Jak donosi z Delhi agencja Nowych Chin: przewodniczący Ogólnohinduskiej Rady Pokoju dr Saifuddin Kicziu w odezwie do okręgowej konferencji obrońców pokoju, która odbyła się 29 czerwca w mieście Dacca (wschodni Pakistan) z udziałem 500 delegatów oświadczył m. in.: „Podpisanie Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami może zapewnić pokój i dobrobyt”. Dr Kicziu wskazał, że cały świat powitał z radością zapowiedź zawieszenia broni w Korei, Narodów Azji winny całą mocą swego zjednoczonej woli położyć kres tej wojnie. Musimy też dążyć do tego, by nasz wielki sąsiad Chiny — podkreślił dr Kicziu — uzyskał należne im prawnie miejsce w ONZ.

Zwolennik Mossadika przewodniczącym Medżlisu irańskiego

(f) LONDYN (PAP). Agencja Reutersa donosi z Teheranu, że nowym przewodniczącym Medżlisu irańskiego wybrany został zwolennik Mossadika — dr Moazami. Na kandydaturę dr. Moazami padło 41 głosów, zaś na kandydaturę dotychczasowego przewodniczącego Medżlisu, Kaszani — 31 głosów.

Kuomintangowcy nie chcą wycofać z Burmy swoich band

(f) PARYŻ (PAP). Jak donoszą z Bangkoku (Sjiam), na odbywającej się tam konferencji przedstawicieli 4 krajów w sprawie wycofania wojsk kuomintangowskich z Burmy kuomintangowcy Li Ju-fu oświadczył, że wojska kuomintangowskie nie opuszczą Burmy. W związku z tym sekcja delegacji burmańskiej stwierdziła, że jeżeli wojska kuomintangowskie nie opuszczą jego kraju, Burma kontynuować będzie walkę z nimi aż do ostatecznego ich rozgromienia. Sześć delegacji burmańskiej dodał, że Burma prosić będzie Sjiam, aby zamknął swą granicę. Oświadczył on również, że jego rząd nigdy nie pozwoli, aby terytorium Burmy wykorzystywane było jako baza wojenna przeciwko Chinom Ludowym.

B. socjaldemokratyczni ministrowie fińscy oskarżeni o oszustwo

(f) LONDYN (PAP). Agencja Reutersa donosi z Helsinek, że w stolicy Finlandii rozpoczęła się przed Trybunałem Stanu rozprawa przeciwko czterem b. członkom rządu Fagorholma i Kekkonena, oskarżeni o oszustwo i nadużycie władzy. Wszyscy czterej oskarżeni należą do partii socjaldemokratycznej. Na lawie oskarżonych zasiadli: b. minister komunikacji — Onni Peltonen, b. wiceminister rolnictwa — Matti Lepistö, b. wiceminister skarbu — Alexi Aaltonen i b. wiceminister spraw wewnętrznych — Jussi Raatikainen.

Masy pracujące NRD wzmagają wysiłki dla realizacji uchwał rządu i zapobieżenia faszystowskim prowokacjom

Zebrania i wiece w całym kraju

(f) BERLIN (PAP). Pod hasłem „Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej — rządem mas pracujących!” odbywają się w wielu zakładach pracy Republiki dalsze zebrania, na których ludzie pracy deklarują swe poparcie dla rządu NRD i wyrażają przez niego zarządzeń, zmierzających do podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia ludności oraz podejmują konkretne kroki, których celem jest szybka realizacja uchwał rządu.

Na odcinku budowy Nr IV w Alei Stalina w Berlinie odbyło się 30 czerwca zebranie robotników i pracowników, na którym przemawiał członek Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED) Hermann Axen. Wyjaśnił on zebraniom znaczenie polityki Komitetu Centralnego SED i rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz zdemaskował sprawców faszystowskiej prowokacji zorganizowanej 17 czerwca w Berlinie.

Hermann Axen wezwał robotników zatrudnionych przy budowie w Al. Stalina, by wraz z wszystkimi ludźmi pracy wzmogli swe wysiłki dla przyspieszenia realizacji uchwał Komitetu Centralnego SED i rządu NRD, zmierzających do poprawy warunków życia ludności Republiki i służących sprawie zjednoczenia narodu niemieckiego na zasadach demokratycznych i pokojowych.

Pisma generała Dibrowy do komendantów zachodniego Berlina

(f) BERLIN (PAP). — 23 czerwca komendanci zachodnich sektorów Berlina przeszali do wojskowego komendanta radzieckiego sektora Berlina generała Dibrowy pismo dotyczące ulicznych zamieszek, do jakich doszło w wschodnim sektorze Berlina dnia 17 czerwca. W związku z tym generał Dibrowa skierował dnia 30 czerwca do amerykańskiego, angielskiego i francuskiego komendanta Berlina identyczne pisma następującej treści:

„W swym piśmie z dnia 23 czerwca br., usiłuję Pan zaprzeczyć sfałszowanemu faktom, że spracami podpaleń i innych ekscesów w dniu 17 czerwca w radzieckim sektorze Berlina były nasłane z Berlina zachodniego wielkie grupy prowokatorów i agentów faszystowskich, zaopatrzonych w broń i aparaty odbiorczo-nadawcze oraz specjalnie wyszkolonych.

Obecnie jednak dla nikogo nie jest tajemnicą, że 17 czerwca samoloty amerykańskie rzuciły nad wschodnim Berlinem prowokacyjne ulotki, nawołujące do zamieszek i wystąpienia przeciwko rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Wiadomo również, że 17 czerwca rozgłosiła amerykańska

zebrań aprobują jednomyślnie uchwały Komitetu Centralnego SED i rządu NRD.

Do rządu NRD napływają nadal setki listów i depesz, w których przedstawiciele różnych warstw ludności zapewniają rząd i KC SED o swym poparciu i zaufaniu. Wiele listów nadesłali wykładowcy i uczniowie szkół podstawowych i średnich oraz studenci i profesorowie wyższych uczelni NRD.

Studenci Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Pasewalku w liście swym przyrzekają, że jako przyszli nauczyciele wychowawcą będą młodzież na płomiennych patriotów, którzy walczą będą o jedność Niemiec i pokój. Uczniowie szkoły średniej w Wiesenburgu zapewniają rząd NRD o swym całkowitym zaufaniu i wyrażają oburzenie z powodu zbrodniczej prowokacji zorganizowanej przez elementy faszystowskie.

6 deputowanych SPD protestuje przeciw zwolnieniu faszystowskich zjazdów w Trizonii

(f) BERLIN (PAP). Jak donosi z Stuttgartu agencja ADN, po interpelacji deputowanych

„RIAS” oraz samochody z instalacjami radiowymi, skierowanymi do zachodniego Berlina nad granicę wschodniego Berlina, a w szczególności do okolic Potsdamer Platz i Potsdamer Brücke, przekazywały prowokatorom instrukcje.

W zakończeniu do tego pisma z dnia 20 czerwca przesłałem Panu protokół przesłuchania Wernera Kalkowskiego, aresztowanego za ekscesy, który zeznał, że wysłany został do wschodniego Berlina przez oficera amerykańskiego nazwiskiem Hiver wraz z grupą złożoną z 90 osób dla dokonywania podpaleń, grabieży sklepów i popełniania innych ekscesów. Woli Pan pominąć ten fakt, jako nie zasługujący rzekomo na uwagę. Ale fakt pozostaje faktem. Mówi on za siebie. Znane są również inne fakty ujawniające wspaniałostki oficerów amerykańskich w wydarzeniach, które rozegrały się w Berlinie wschodnim dnia 17 czerwca. Można np. powołać się na ogłoszone przez władze śledcze Niemieckiej Republiki Demokratycznej protokół przesłuchania aresztowanego prowokatora Guentera Aloisa Niemetza, zamieszkałego w amerykańskim sektorze Berlina — Kreuzberg, Solmsstrasse 32. Niemetz ze-

Rozmowy w sprawie utworzenia nowego rządu we Włoszech

(f) RZYM (PAP). 30 czerwca prezydent Włoch Einaudi podjął na nowo rozmowy w sprawie sformowania nowego gabinetu. Einaudi przyjął przewodniczącego Izby Posłów Gronchi'ego, przewodniczącego Senatu Messagera, byłych przewodniczących Zgromadzenia Ustawodawczego Terracini'ego i Saragata, przewodniczących grup parlamentarnych partii komunistycznej obu Izb Togliatti'ego i Scoccimarro oraz przewodniczących grup parlamentarnych partii chrześcijańsko-demokratycznej Moro i Ceccchi'ego.

Według doniesień prasy włoskiej, Togliatti po rozmowie z Einaudi oświadczył dziennikarzom: „Sądzę, że nielato będzie to rozwiązać ten kryzys, ale nie będzie to jednak tak bardzo trudne, jeśli nikt nie będzie narzucał zasad demokracji”.

1 lipca prezydent Einaudi kontynuował rozmowy na temat utworzenia nowego rządu.

Przed „Dniami Poznania”

(f) W Poznaniu rozpoczął pracę komitet obchodu „Dni Poznania”, organizowanych z okazji 1000-lecia istnienia miasta i 700-lecia rocznicy powstania samorządu.

W pracach przygotowawczych do obchodu „Dni” biorą udział poznańscy uczeni, artyści, literaci, plastycy, muzycy, poznańskie teatry dramatyczne, Państwowa Opera im. Stanisława Moniuszki, zespoły świetlicowe i regionalne oraz szeroki aktywny społeczno-polityczny.

„Dni Poznania” będą przeglądem historii postępowych tradycji miasta i Wielkopolski oraz podsumują wspaniały rozwój gospodarczy i kulturalny Poznania i województwa poznańskiego po wyzwoleniu. (PAP)

Delegacja intelektualistów fińskich w Warszawie

(f) W dniu 1 lipca br. przyjechała do Warszawy na zaproszenie Polskiego Komitetu Obróbców Pokoju delegacja intelektualistów fińskich, działająca w ramach Pokoju w Finlandii. (PAP)

Z pobytu uczonych polskich w Kijowie

(f) MOSKWA (PAP). W Ukraińskiej Akademii Nauk odbyło się spotkanie uczonych polskich przebywających obecnie w Kijowie z uczonymi Ukrainy Radzieckiej. Prezes Ukraińskiej Akademii Nauk — A. Palladin zaznajomił uczonych polskich z

Goście fińscy zabawią w Polsce około 2 tygodni, zwiedzą szereg fabryk i urzędów socjalnych w całym kraju i zapoznają się z osiągnięciami polskiej ludowej. (PAP)

przeprowadzanymi badaniami naukowymi w różnych dziedzinach. Prezes PAN — prof. Jan Dembowski poinformował uczonych ukraińskich o działalności Polskiej Akademii Nauk.

Sesja naukowa Polskiej Akademii Nauk poświęcona Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

W dniach 4—9 lipca br. odbędzie się w Warszawie zorganizowana przez Polską Akademię Nauk sesja naukowa poświęcona Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zasadniczym celem sesji, w której wezmą udział przedstawiciele nauki prawa ze wszystkich ośrodków uniwersyteckich w kraju oraz przedstawiciele praktyki, jest analiza przedłożonego znaczenia Konstytucji dla rozwoju naszej nauki prawa oraz wyliczenie kierunku dla przyszłych prac nad problematyką konstytucyjną.

Na sesji będą przedstawione i przedyskutowane referaty dotyczące najważniejszych zagadnień prawnych wynikających z Konstytucji. Referatów jest ogółem 30 (5 przeznaczonych na zebrania plenarne, 25 przeznaczonych na zebrania w 7 sekcjach). Wszystkie referaty zostały opracowane zespołowo.

Referaty sekcyjne: System źródeł prawa w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. System przedstawicielski w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. System organów państwowych w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Podstawowe prawa i obowiązki obywatelskie w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Ochrona mienia społecznego w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Budżet państwowy w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Suwerenność państwa i wolność sumienia w XV i XVI wieku. Elementy burżuazyjno-demokratyczne w organach władz powstania kościuszkowskiego.

Referaty plenarne: Własność społeczna w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Suwerenność w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Koncepcje prawo-ustrojowe polskich ruchów antyfeudalnych (od początku XVIII w. do lat siedemdziesiątych XIX w.).

Geneza i istota Konstytucji Marcowej. Zagadnienie pokojowej współpracy państw socjalistycznych i kapitalistycznych w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Umowy międzynarodowe w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zagadnienie monopolu handlu zagranicznego w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zagadnienia cywilno-prawne spółdzielczości produkcyjnej w rolnictwie. Własność osobista. Zalożenia prawa rodzinnego w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Ochrona prawno-karna mienia społecznego w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Przesłstwo zdrady ojczyzny w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Przesłstwo dyskryminacji w świetle Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Prawo do obrony. Udział ludzi w wymiarze sprawiedliwości. Ochrona mienia społecznego w prawie pracy. Stosunek pracy w państwie demokratycznej ludowej. Prawo do wypoczynku.

Rolnicze Studium Zaoczne przyjmuje zapisy na nowy rok szkolny

Aby umożliwić pracownikom PGR-ów, POM-ów, państwowym służby rolnej i pracownikom innych instytucji związanych z rolnictwem, a także nauczycielom szkół rolniczych, nauczycielom szkół podstawowych, aktywnym działaczom społecznym na wsi oraz młodym i średniorolnym chłopom — ukończeniu wyższych studiów rolniczych zorganizowane zostało przed dwoma laty Rolnicze Studium Zaoczne.

4 i poł lata nauki na studium daje bez przerwy pracy zawodowej kwalifikacje równoważne pełnym studiom z tytułem inżyniera-rolnika. Nauka na studium prowadzona jest metodą korespondencyjną. O przyjęciu na Rolnicze Studium Zaoczne mogą starać się

kandydaci, którzy nie ukończyli 40-letniego życia i posiadają świadectwo dojrzałości. Termin składania podań upływa 30 lipca br. Do podań należy dołączyć życiorys, ankietę personalną, świadectwo dojrzałości, metrykę urodzenia, zaświadczenie lekarskie i trzy fotografie.

Kandydaci, którzy pracują w placówkach podległych Ministerstwu Rolnictwa, Ministerstwu PGR i Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz instytucjach związanych z rolnictwem — składają podania do kierowników swych zakładów pracy, nauczycieli szkół rolniczych składają podania w wydziałach szkolnictwa rolniczego wojewódzkich rad narodowych; nauczyciele szkół podstawowych w wydziałach oświaty powiatowych rad narodowych, członkowie spółdzielni produkcyjnych, we właściwych sobie POM-ach, małych i średniorolnych chłopach — w powiatowych — zarządzających ZS; pracownicy i aktywni działacze rad narodowych — w wydziałach kadr prezydiów rad narodowych.

Kandydaci przyjęci będą na pierwszy rok RSZ na podstawie wyników kursu wprowadzającego i egzaminu wstępnego. O szczegółowe informacje należy zwracać się do najbliższego z następujących Rolniczych Studiów Zaocznych: Warszawa, ul. Rakowiecka 8; Poznań, ul. Dąbrowskiego 159; Olsztyn — Kortowo; Wrocław, Plac Uniwersytecki 1; Kraków, Al. Mickiewicza 21; Lublin, Plac Stalina 5. K.

Wiadomości sportowe

Nowe rekordy Polski i NRD na mistrzostwach akademickich w Krakowie

W drodze 1 lipca br. rozpoczęły się w Krakowie III Akademickie Mistrzostwa Polski rozgrywane pod hasłem zblizającego się IV Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie.

Najbardziej wartościowe z nich to: rekord Polski w biegu na 100 m. ustanowiony przez Chłopską (OWKS) wynikiem 33.04 (0.02 m w konkurencji kobiet) i na 100 m w konkurencji mężczyzn, ustanowione przez Sgiller — 11.9 i Schroedera — 10.4.

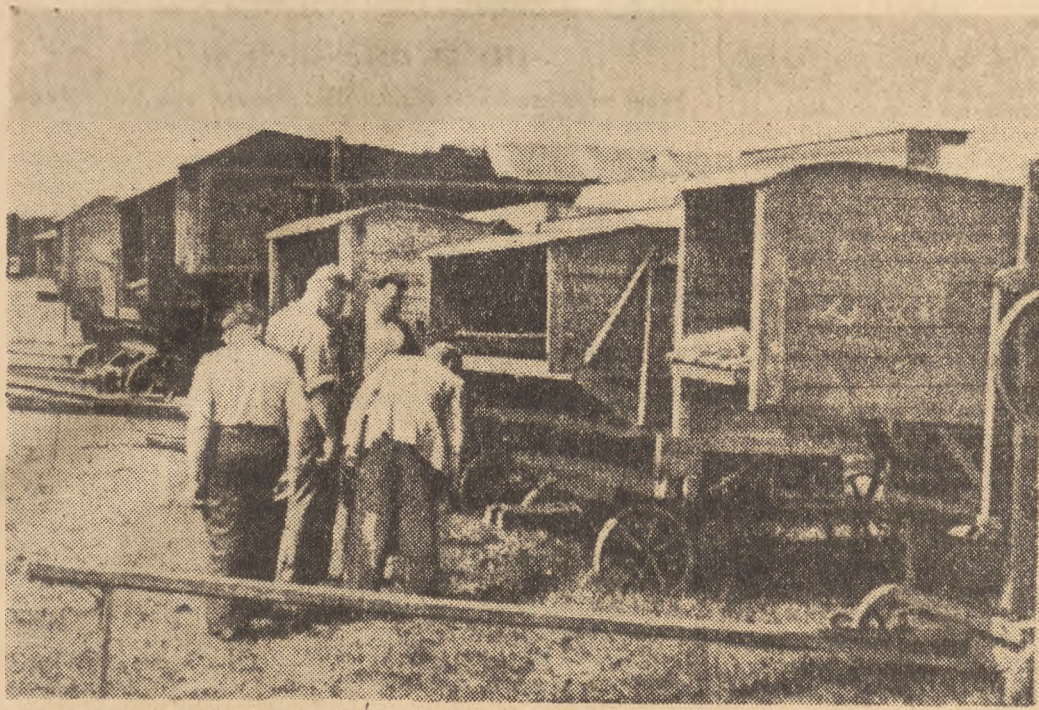
Prebenato zdobywa 3 miejsce w biegu na 1500 m — Herman (NRD) pobli rekord NRD na tym dystansie wynikiem 3:51.8, a rekord Związku AZS uzyskała Fligwer (WSWF Kraków) w piętności kulę wynikiem 12.41 m.

W biegu na 1500 m Chłopski wspaniałym finiszem jako pierwszy miało miejsce ustanawiając rekord Polski. Drugie miejsce zajął Lewandowski uzyskując również wynik lepszy od rekordu Polski.

Dalsze miejsca zajął: 4) ZS Kozłarz — 788 pkt, 5) AZS — 742, 6) ZS Stal — 712, 7) ZS Górnik — 586, 8) ZS Włókniarz — 546, 9) ZS Spółnia — 486, 10) ZS Unia — 377, 11) ZS Ognio — 372, 12) ZS — 32, 13) ZS Start — 12.

Powysze punktacje obejmują okres od 1 maja do 30 czerwca br. (PAP)

Gotowe do pracy

Przedstawiciel Wojewódzkiej RN — Halenko, wraz z działaczami terenowymi sprawdzają stan przygotowania do żniw i omiłowót POM-u Bonki. Kontrola wykazała, że park maszynowy jest gotowy do pracy. Foto CAF — Szperko

Ofiarność całego społeczeństwa pozwala budować coraz piękniejszą stolicę

WARSZAWA (obs. wł.). Ze wszystkich stron kraju napływają codziennie do Warszawy składki na Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy. Mieszkańcy kraju realizują hasło: „Cały naród buduje swoją stolicę”. Sumy wpłacane na SFOS stale rosną. Ubiegły rok przyniósł na odbudowę stolicy blisko 138 milionów złotych.

Państwowy plan inwestycyjny przewiduje na odbudowę Warszawy ogromne sumy pieniędzy. Miliony złotych z funduszu SFOS przyczynią się do ich powiększenia. Za pieniądze zebrane przez społeczeństwo całego kraju Warszawa otrzyma wiele nowych obiektów służących upowszechnianiu kultury oraz odbudowane będą cenne zabytki architektury polskiej.

Z funduszu SFOS odbudowane będą gmach Filharmonii Warszawskiej, w którym już w grudniu przyszłego roku koncertować będą najlepsi pianiści świata na V Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim. Odbudowana sala Filharmonii, będzie obok wielkiej sali Czajkowskiego w Moskwie, jedną z najpiękniejszych i najbardziej akustycznych w Europie.

Za pieniądze społeczne prowadzone były w br. prace wykończeniowe w przebudowanej sali Opery Warszawskiej, która obecnie stwarza lepsze warunki pracy zespołowi technicznemu i artystycznemu. Po przebudowie zwiększyła się ilość miejsc na widowni i znacznie polepszyła widoczność.

W roku bieżącym z kredytów SFOS wykończona zostanie na Żoliborzu sala teatralna na 600 miejsc. W sali tej już w lipcu br. odbywać się będą występy artystów Artosu. Na wykończeniu jest również sala teatru dla dzieci, w zabudowanym budynku Zuga przy trasie W-Z.

W tym roku za pieniądze pochodzące ze zbiórek na odbudowę Warszawy rozpoczęto również prace przy rekonstrukcji i odbudowie jednej z najpiękniejszych budowli zabytkowych — Teatru Wielkiego.

Zaloga WZM pracuje na nowych normach

(KORRESPONDENCA WŁASNA „TRYBUNA LUDU”)

Od kilku dni załoga Wroclawskich Zakładów Metalurgicznych pracuje na nowych normach. Pozornie nie się w zakładzie nie zmieniło. Ale w rzeczywistości przysiężni się prowadzą, tym przez kierownictwo zakładu wykresom wydajności pracy, aby dostrzec poważne zmiany.

Oto pierwsza pozycja wykresu. Pierwszy zespół brzygdzistów Kalety z wydziału PR-1. Przed zmianą norm średnie wykonanie wynosiło 85 detali dziennie. W dn. 22 ub. m. tj. w pierwszym dniu pracy na nowych normach krzywa wykresów przekroczyła średnią o 3 sztuki, a następnego dnia o sześć. Dnia 24 wykonanie zwiększyło się o dalsze cztery sztuki, a dnia następnego zespół wykonał 98 detali, osiągając 146,3 proc. nowej normy i bijąc tym samym wykonanie z dnia przed zmianą norm o 13 sztuk. Przykład ten nie został specjalnie wybrany. Podobny wzrost wydajności pracy widać na wszystkich operacjach w tym wydziale. Tak samo dzieje się na wydziałach PR-2 i PR-3. Systematycznie zwiększają wydajność brzygdzi Dulasa i Plockiego.

W oddziale mistrza Stanisława Mroza, w rdmieniarni wszystkie brzygdzi zwiększyły wydajność. Np. brzygdza tow. Lipiński mając normę 106 sztuk wykonywał średnio 181. Nowa norma wynosi 125 sztuk. Brzygdza wykonała już w pierwszym dniu średnio 201, a dnia następnego 213 sztuk.

Przedzająca robotnica Anna Kokot zwiększyła wykonanie dziennie z 200 do 240 sztuk. Gertruda Skrzypczak osiąga 200 proc. nowej normy. Przedtem też bywały dni, w których osiągnęła taką wydajność, ale zdarzało się to rzadko, zwykle nie było odpowiedniej ilości rdenic.

Teraz grupa partyjna tow. Lipiński zwróciła się do grupy partyjnej w naradziowim, gdzie rdenicenie są wykonywane, o zwiększenie i regularność dostaw. Towarzysze w naradziowim pomogli.

Grupa partyjna i cała brzygdza Lipiński zwraca uwagę nie tylko na brak materiałów. Towarzyski ściśle przestrzegają jakości masy formierskiej, stale podnoszą dyscyplinę pracy.

Na biurku sekretarza KZ leżą wykazy liczb. To porównanie zarobków robotników. 19-letni towarzysz Kazimierz Baran zarabiał poprzednio 34,32 zł. dziennie, na nowych normach średnio w ciągu trzech kolejnych dni zarobek jego wyniósł 42,26. Kazimierz Nowak zwiększył

dzienny zarobek o przeszło 12 zł. Jan Kochanicki o pięć. Robotników takich jest wielu, ale są również i tacy, którzy nie potrafili jeszcze zwiększyć swojej wydajności pracy i zarabiania. Obecnie nieco mniej niż poprzednio. Do nich docierają towarzysze z dozoru, pomagając w podnoszeniu kwalifikacji. W pierwszym rzędzie obejmują ich szkoleniem zawodowym, prowadząc równocześnie doświadczenia przy warsztacie. Brzygdzista tow. Zmysłowy wysoki gwinciarz Józefa Gmach, który niedawno nie mógł się uporać ze starą normą, a dziś bije nową o dziesiątki procent.

Teraz towarzysz Zmysłowy pomaga w podnoszeniu kwalifikacji towarzysz Grabowskiemu, Kogutowi, Borysowi i innym. Ofiarne szkoła młode kadry brzygdzistów Nowak, Walczak i Plocki.

Zaloga WZM rozumie, że plan atakować trzeba całym frontem. Tylko wspólnym wysiłkiem załogi i kierownictwa można wykonać rocznie z miesiąca na miesiąc zadania, zrealizować długofalowe zobowiązania. Zobowiązania podjęte jeszcze w kwietniu i nowo, które załoga podjęła dla uczczenia święta 22 Lipca.

Minister Transportu Drogowo i Lotniczego przyznał już 65 srebrnych, 383 odznaki brązowe najlepszym i najolimpijszym kierownikom. (PAP)

448 kierowców posiada już odznakę „Wzorowego kierowcy”

(I) Ustanowiona uchwałą Prezydium Rządu z dnia 14 maja 1952 r. odznaka „Wzorowy kierowca” jest szacownym wyróżnieniem zawodowym i społecznym kierowców pojazdów mechanicznych.

Minister Transportu Drogowo i Lotniczego przyznał już 65 srebrnych, 383 odznaki brązowe najlepszym i najolimpijszym kierownikom. (PAP)

Rozbudowa fermy lisów srebrzystych (A) PGR Rozpętkę w zespole Chwaliszewo w woj. bydgoskim, przystąpiło w r. 1951 do rozbudowy fermy lisów srebrzystych, w której znajdowało się wówczas 56 sztuk lisów. W ciągu roku wybudowano całkowicie nową fermę złożoną z 256 obszernych klatek zarodowych i 720 klatek dla młodych lisów.

O planową produkcję i wyższą jakość papieru

Przemysł papierniczy odgrywa w gospodarce narodowej poważną rolę. Doniosły jest jego udział w upowszechnianiu oświaty i kultury. Od ilościowej produkcji tego przemysłu zależy wysokość nakładu na książki, gazety, czasopisma i podręczniki. Od ilości i jakości produkcji tego przemysłu w poważnym stopniu zależy także zaopatrzenie w papier potrzeb kulturowych całego społeczeństwa.

Przez Centralny Zarząd. Z tymi problemami wiąże się konieczność nawiązania przez Centralny Zarząd łączności z Fabryką Maszyn Papierniczych w Cieplach, której produkcja ma bardzo duże znaczenie dla pracy przemysłu papierniczego.

Zdarza się bardzo często, że dokumentacja techniczna na inwestycje jest niedbala, budzi wiele zastrzeżeń i niezadowolonych, prowadzi do niekolektywnego i niewygodnego rozplanowania zakładów.

Gospodarka maszynami jest często nieprzemysłowa. Przyczyna się do tego różnorodność maszyn i agregatów fabrycznych, które ich zupełnie nie potrzebują, podczas gdy innym fabrykom brak tych maszyn.

Wszystkie te przykłady świadczą, że ze strony Centralnego Zarządu brak dostatecznej znajomości zakładów i operacyjności w zagadnieniach produkcyjnych, że nie docenia się tutaj roli postępu technicznego, że nie kontroluje się kierownictwa fabryk i nie stawia przed nimi zadań, że nie wdraża się załóg do podnoszenia poziomu produkcji. Oczywiście winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Obecny stan organizacyjny i techniczny przemysłu papierniczego nie przedstawia się optymistycznie. Przemysł ten nie wykonuje w pełni zadań postawianych przed nim przez państwo. Plan produkcji w roku 1952 nie został wykonany. W pierwszym kwartale tego roku chociaż plan w zasadzie wykonano, to jednak równocześnie nie zrealizowano zadań w 5 na 9 podstawowych asortymentów. Podobnie było w drugim kwartale.

Zakłady przemysłu papierniczego pracują nierentownie, mają często przestoje. W przemyśle tym zanotowano pogorszenie się niektórych podstawowych wskaźników ekonomicznych, ciągle zbyt niska jest wydajność, zużycie surowców przekracza — często poważnie — ustalone normy. W wielu zakładach pogorszyła się jakość produkcji. W Włocławku na przykład niemal trzykrotnie wzrosła ilość zanieczyszczeń na metr kwadratowy wyprodukowanego papieru i celulozy.

W Rudawie duża maszyna papiernicza produkująca papier gazetowy i będąca w bardzo dobrym stanie technicznym nie wykonuje planu, ponieważ nie opracowano dla niej — od kilku lat — procesu technologicznego. W Myszkowie piła maszynowa papiernicza daje po generalnym remoncie niższą produkcję niż przed renowacją. W Częstochowie nie uruchomiono dotychczas nowej maszyny, chociaż termin dawno minął. W wyniku tego fabryce grzebią niewykonanie planu. Podobna sytuacja jest w Niedomiedzi. Fabryka Celulozy, która na trudnych warunkach produkcji gotowego warkana, dla wykończenia którego brak od tygodni wykładzin wraz z wierzniami kwasowymi.

W ogóle sprawa terminowego uruchamiania inwestycji jest w przemyśle papierniczym szczególnie zaniechana, głównie z powodu słabego zainteresowania się tymi zagadnieniami

W warszawie nie ma działni, w której murach, zieleniach czy urządzeniach publicznych nie znajdowałyby się pieniądze — ofiarowane przez społeczeństwo. (kw)

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Towarzysz Bierut przemawiając do aktywnego przemysłu stwierdził, że plan to prawa a prawa nie wolno łamać. Przemysł papierniczy musi sobie to stwierdzić i towarzysza Bieruta przesyłać w pełni, musi — wcielając je w życie — wiązać je z zagadnieniami jakości produkcji. A z tym w papiernictwie ciągle jeszcze jest źle. Poszczególne zakłady i Centralny Zarząd otrzymują bardzo dużo reklamacji od odbiorców, sami papiernicy narzekają na jakość polproduktów dostarczanych im do przerobu przez inne zakłady tego samego przemysłu. W papierni w Częstochowie np. z powodu złej jakości celulozy z Żywcu traci się około 3 procent całej produkcji.

Sprawa jakości wyrobów przemysłu papierniczego nie stała jednak — mimo wielu ostrzegawczych alarmów — w centrum uwagi. Nie zajęto się nią w sposób właściwy ani w fabrykach, ani w Centralnym Zarządzie. Centralny Zarząd zapominał, że istnieje Instytut Celulozo-Papierniczy, którego zadaniem jest pomagać w usuwaniu trudności z drogi rozwojowej przemysłu papierniczego i podnoszenie metod pracy i procesów technologicznych na coraz wyższy poziom.

W samych zakładach również nie zainicjowano się jakości produkcji. Brak zainteresowania tą tak istotną sprawą, jest widoczny chociażby w tym, że w większości fabryk nie docenia się roli laboratoryjnych i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żywcu, warto aby Centralny Zarząd postarał się o upowszechnienie dobrych doświadczeń tej fabryki.

Przebiegają one w sposób ciągły i regularny. W tym celu w zakładach papierniczych i celulozowych, w których pracują robotnicy, wdrażają się do podnoszenia poziomu produkcji. Oczyszczenie winien jest nie tylko Centralny Zarząd, winni są w poważnym stopniu dyrektorzy poszczególnych zakładów. Od nich bowiem w pierwszym rzędzie zależy porządek i organizacja pracy w fabryce.

Dobry przykład właściwej organizacji pracy i walki o plan stanowi fabryka w Żywcu. Zywiecka fabryka podnosi swoją produkcję, osiąga coraz lepszą jakość. Rosnie tutaj wydajność pracy, bo kierownictwo zakładu i jego organizacja partyjnej leżą na sercu sprawy fabryki, produkcji, nie są im obojętne sprawy oszczędności, terminów wykonania planu wyrobów asortymentowych, sprawy warunków bezpieczeństwa i higieny, sprawy właściwego rozstawienia ludzi i sprawy wydajności pracy.

W zywieckiej fabryce — z inicjatywą organizacyjną partyjną — przeprowadzono analizę pracy dwóch działów produkcyjnych zakładu — parafinowy i szmaciarni. Oba te działy narzekały na brak ludzi do pracy utrudniającej im wykonywanie zadań. Okazało się, że problem nie tkwi w zbyt słabym obsadzie, lecz w niewłaściwym rozstawieniu i wykorzystaniu ludzi. Obecnie po zmianach organizacyjnych, w parafinowni 29 osób wykonuje wie-

ksze zadania niż dawniej 38 ludzi. W szmaciarni zmobilizowano rezerwy wewnętrzne i obecnie nie ma już mowy o ubrakowaniu, na brak ludzi, ponieważ towarzysze zrozumieć, że właściwą przyczyną słabej pracy tego działu było dopuszczanie do pracy na dułówek (w jednym tylko miesiącu 2000 godzin) podczas gdy prace w szmaciarni są w 100 procentach zakordonowane.

Konieczne jest, aby inne zakłady poszły śladami fabryki w Żyw

Czytelnicy i korespondenci piszą

Na czasach w Pobierowie

W dniach od 13 do 26 czerwca przeżyliśmy na czasach rodzinnych i indywidualnych w Pobierowie. Mieszkałymi w ADW „Bałtyk”.

Wzasy spędzone w Pobierowie liczymy do pięknych dni naszego życia. Kierowniczką ADW „Bałtyk” Maria Prądnicka i cały personel dokładali wszelkich starań, aby zapewnić czasowiczom należyty wypoczynek po całorocznej pracy.

Jedzenie było smaczne, urzomaicone i estetycznie podane. Kierownik kulturalno - oświatowy ob. Michalowski zorganizował rozrywkę kulturalną dla czasowiczów, wycieczki oraz wieczór świetlicowy, na który złożyły się występy pracowników ADW „Bałtyk”.

Nasze dzieci również były otoczone opieką. Kierownik Michalowski wysłuchiwał dzieciom przezroczną, w czasie których w przystępny sposób mówił im o osiągnięciach Polski Ludowej oraz organizował zabawy.

W dniu 20 czerwca br. odbyła się masowa czasowiczów i załogi ADW, zorganizowana ku czci bolaterskich bojowników o pokój, niewinnie zamordowanych przez neofaszystów amerykańskich, Ethel i Juliusza Rosenberga. W podjętej na masowce rezolucji połączającej ohydny zbrodni zebrań podkreślili, że zmobilizuje to ich jeszcze bardziej do wzmożenia wysiłków w walce o pokój.

W Pobierowie nabraliśmy nowych sił do dalszej pracy. Na marginesie chcielibyśmy poruszyć jedną bolączkę, a mianowicie trudne warunki komunikacyjne, uczuliśmy szczególnie dla czasowiczów przybywających z dziećmi. Jadąc bowiem ze stacji Szczecin - Dąbie do Pobierowa trzeba było aż trzy razy przesiadać. I dlatego mamy gorącą prośbę do PKP, aby umożliwiła czasowiczom bezpośredni dojazd ze Szczecina - Dąbie do Pobierowa.

Wczasowicze (24 podpisy) Pobierowo

Czarny ład przeciw imperializmowi

(KORRESPONDENCA WŁASNA „TRYBUNA LUDU”)

Desmond Buckle

Gdy brytyjski gubernator Nyasalandu wyznaczył wodza Mwase jako przedstawiciela ludności tubylczej na koronację królowej Elżbiety - Mwasa odmówił wyjazdu. Zamiast podróży do Londynu, wybrał walkę wraz ze swym ludem przeciw imperialistycznym planom stworzenia Federacji Centralnej Afryki. Federacja ta bowiem zmierza do zjednoczenia pod kontrolą Anglii krajów Centralnej Afryki: Nyasalandu, Południowej Afryki, Południowej Rodezji, zmiernia do zjednoczenia ich kolonialnego wysiłku.

Gdy gubernatorowi nie udało się nie zatwierdzić z wodzem Mwasa, wyznaczył on do tej misji wodza Kawinga i by być zupełnie pewnym, że ten uda się do Londynu, umieścił go na tydzień przed wyjazdem pod ścisłą strażą, w obozie policyjnym, skąd odstawiono go na pokład samolotu, udającego się do stolicy Anglii.

Wymowa tych dwóch wypadków symbolizuje narastający gniew ludów Afryki, stawiający opór imperialistycznym planom utrzymywania jej krajów w niewoli.

Siła i rozmach ruchu antyimperialistycznego w Afryce są tak wielkie, że nawet wodzowie, do niedawna narionetki rządów imperialistycznych, zmuszeni byli pójść wraz z narodem. Przyznając, że ruch przeciwko federacji środkowej - afrykańskiej przybrał charakter masowy. „The Times” stwierdza: „Zasadniczą sprawą w tej chwili w Południowej Rodezji i Nyasalandzie jest to, że wodzowie plemion występują przeciw federacji... Ta właśnie opozycja wodzów daje podstawę do twierdzenia, że cała ludność tubylcza Afryki jest przeciwko federacji”.

Wszelkie wybiegi i podstępny, którymi służą imperjaliści, nie zdołają przekonać ludów Afryki, że przez federację mogą one cokolwiek zyskać. Przeciwnie, od momentu zatwierdzenia przez parlament brytyjski projektu federacji, Afryka bardziej niż kiedykolwiek utwierdziła się w przekonaniu, że krok ten zmierza do zapewnienia jeszcze większych zysków monopolom eksploatującym bogactwa naturalne Centralnej Afryki i do utrwalenia panowania systemu kolonialnego.

W Parlamencie Federalnym na ogólną liczbę 35 jego członków, aż 26 reprezentowało małe interesy 200.000 Europejczyków, podczas gdy przedstawicielami 6 milionów ludności murzynskiej ma być 3 Murzynów i 6 Europejczyków, których zakres działalności dotyczyłby jedynie sprawy tubylców. Co więcej, trzej Murzyni - członkowie parlamentu wybrani będą zgodnie ze specjalnymi zarządzeniami, które gwarantować mają, iż tylko ojalni wobec kolonialnego reżimu mogą zostać wybrani.

Sir Godfrey Huggins

główny zwolennik federacji, premier Południowej Rodezji, oświadczył na konferencji prasowej w Londynie, że Murzyni są „nalogowymi pijakami” i że tylko „Europejczycy zdolni są do tego, by nimi rządzić”. A arystokrata angielski lord Teviot uznał za stosowne poprzeć imperialistów w Centralnej Afryce przy pomocy argumentu, że jak i narody Malajów, Wietnamu, Korei - jak wszystkie narody mają prawo do niepodległości, do wolności - walczą o realizację tego prawa.

W Afryce Środkowej walka przybiera na sile w obliczu imperialistycznych przesładań i pogroźek: z fazy, w której miała ona charakter wystąpienia protestujących przeciwko projektowi federacji, przeszła w fazę walki aktywnej, rozpoczętej dwudniowym strajkiem 30 tysięcy robotników murzyńskich.

Nowa faza walki znajduje również swój wyraz w zwiększonej liczbie antyrasistowskich demonstracji Murzynów, występujących przeciwko dyskryminacji rasowej. Tego rodzaju demonstracje osiągnęły swój cel w Broken Hill - centrum wydobycia ołowiu i cynku, gdzie władze zmuszone były znieść dyskryminacyjne zarządzenia w urzędach pocztowych.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

wielu milionów tubylców, którzy potrzebują do pracy w kopalniach, lecz którzy żądają więcej lub bardziej złośliwie i wojowniczo uznania ich za pełnoprawnych członków rasy ludzkiej”.

Alte te czy inne ujadania różnych rasistów nie mogą zmienić faktów, że narody Afryki, które jak i narody Malajów, Wietnamu, Korei - jak wszystkie narody mają prawo do niepodległości, do wolności - walczą o realizację tego prawa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

W Nvasalandzie jeden z najbardziej znanych tam wodzów - Gomani - poparł ludność swego plemienia, która przestaje płacić podatki i zaniechała współpracy z władzami w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa.

Foto: CAF - Szarharc

Przodująca dziewiarka

10 czerwca Zakłady Przemysłu Dzwierskiego im. T. Rychnińskiego w Łodzi wykonały plan półroczny. Na zdjęciu: dziewiarka Anna Kleszczewska wykonująca 112 procent normy

WSTOLICY

W przemyśle warszawskim po 6 miesiącach

Minał czerwiec, a wraz z nim pierwsze półrocze czwartego roku planu 6-letniego. Wiele zakładów przemysłu warszawskiego, jak np. Warszawska Fabryka Molokolki, Warszawska Zakłady Budowy Urządzeń Przemysłowych, Gazownia, Zakłady im. Komuny Paryskiej i Garbarnia nr 2, które zadania produkcyjne 6-ciu miesięcy wykonały na 10 - 20 dni przed terminem, zrealizowały również z nadwyżką plan czerwcowy (w 105 do 116 procent). Fabryka im. K. Swierczewskiego wykonała plan czerwcowy w 118 procentach.

Barzo dobre wyniki uzyskali w czerwcu również Zakłady im. I. Maja, Zakłady im. K. Sprzaka, Warszawska Fabryka Przędzów i Uchwytoń oraz Elektrownia Warszawska, które

plan czerwca wykonały w 104 - 114 procent.

Ale w Warszawie są również zakłady, które włąk się w samym końcu, bo dotychczas nie opanowały swej pracy, nie uzyskały rytmiczności produkcji i planu półrocznego nie wykonały. Do zakładów tych należą m. in. Zakłady A-3 i A-5. W zakładach tych panuje dotychczas chaos w organizacji pracy. Dziwne wydaje się, że Centralny Zarząd tych zakładów toleruje tak długie taktowanie. Konieczna jest ingerencja Centralnego Zarządu w sprawy organizacji pracy i dokumentacji. Konieczne jest uporządkowanie obiegu i wypełniania kart roboczych w zakładach A-5, ponieważ obecny stan jest zaprzeczeniem jakiegokolwiek porządku. (w)

Cheśmy pić wody mineralne

Mieszkańcy stolicy chętnie ochładzają się w czasie upałów słodkimi wodami mineralnymi. Niestety ostatnio ich mogą leczyć ponieważ dostawy tych wód do stolicy są niewystarczające. Pracownicy działu i działu produkcji PP „Polskie Uzdrowiska” nie interesowali się jednak tym zjawiskiem, uspokojeni faktem, że wykonują, a nawet w niezliczonych ilościach przekraczają plan. Plan, o którym sami mówią, że jest zbyt niski w stosunku do zapotrzebowania.

Centrala Hurtu Spożywczo-gospodarczego, główny dyspozytor wód mineralnych, niechętnie zajmuje się ich rozpozadaniem. O występujących ostatnio niedociągnięciach, Centrala nie informowała PPUU, ani nie monitorowała o wpeksie dostaw, tego popularnego środka chłodzącego. Mieszkańcy Warszawy chcą pić wody mineralne. Zarówno dystrybutorzy, jak i producenci powinni zrobić wszystko, aby dostarczyć im odpowiedniej ilości tych wód. (kw)

Budowa dalszych bloków na Grochowie

Założa Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego nr 7 przystąpiła do budowy dalszych bloków w osiedlu mieszkaniowym na Grochowie II. W tych dniach rozpoczęto wykopy pod budowę dużego bloku mieszkalnego nr 275. Trwają również roboty przy wykopach pod dru-

gi budynek - dom akademicki oraz budynek oznaczony numerem 241, w których znajduje się pomieszczenie żłobek dla dzieci mieszkańców Grochowa. Zakończenie budowy tych bloków w stanie surowym przewidziane jest pod koniec br. (f)

RADIO

PIĄTEK 3 LIPCA

Program I - na fal 1322 m. Program dnia 5.00, 15.25, Wiadomości 5.05, 6.00, 7.00, 7.55, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

5.10 Aud. dla wsi, 5.20 Koncert pop. 5.30 Gimnastyka, 5.40 Muzyka poranna, 5.50 Kalendarz Radiowy, 6.00 Koncert solistów, 6.30 Muzyka poranna, 6.50 Muzyka poranna, 7.00 Kalendarz Radiowy, 7.30 Aud. dla wsi, 7.40 Muzyka poranna, 7.50 Aud. dla wsi, 8.00 Muzyka poranna, 8.10 Muzyka poranna, 8.20 Muzyka poranna, 8.30 Muzyka poranna, 8.40 Muzyka poranna, 8.50 Muzyka poranna, 9.00 Muzyka poranna, 9.10 Muzyka poranna, 9.20 Muzyka poranna, 9.30 Muzyka poranna, 9.40 Muzyka poranna, 9.50 Muzyka poranna, 10.00 Muzyka poranna, 10.10 Muzyka poranna, 10.20 Muzyka poranna, 10.30 Muzyka poranna, 10.40 Muzyka poranna, 10.50 Muzyka poranna, 11.00 Muzyka poranna, 11.10 Muzyka poranna, 11.20 Muzyka poranna, 11.30 Muzyka poranna, 11.40 Muzyka poranna, 11.50 Muzyka poranna, 12.00 Muzyka poranna, 12.10 Muzyka poranna, 12.20 Muzyka poranna, 12.30 Muzyka poranna, 12.40 Muzyka poranna, 12.50 Muzyka poranna, 13.00 Muzyka poranna, 13.10 Muzyka poranna, 13.20 Muzyka poranna, 13.30 Muzyka poranna, 13.40 Muzyka poranna, 13.50 Muzyka poranna, 14.00 Muzyka poranna, 14.10 Muzyka poranna, 14.20 Muzyka poranna, 14.30 Muzyka poranna, 14.40 Muzyka poranna, 14.50 Muzyka poranna, 15.00 Muzyka poranna, 15.10 Muzyka poranna, 15.20 Muzyka poranna, 15.30 Muzyka poranna, 15.40 Muzyka poranna, 15.50 Muzyka poranna, 16.00 Muzyka poranna, 16.10 Muzyka poranna, 16.20 Muzyka poranna, 16.30 Muzyka poranna, 16.40 Muzyka poranna, 16.50 Muzyka poranna, 17.00 Muzyka poranna, 17.10 Muzyka poranna, 17.20 Muzyka poranna, 17.30 Muzyka poranna, 17.40 Muzyka poranna, 17.50 Muzyka poranna, 18.00 Muzyka poranna, 18.10 Muzyka poranna, 18.20 Muzyka poranna, 18.30 Muzyka poranna, 18.40 Muzyka poranna, 18.50 Muzyka poranna, 19.00 Muzyka poranna, 19.10 Muzyka poranna, 19.20 Muzyka poranna, 19.30 Muzyka poranna, 19.40 Muzyka poranna, 19.50 Muzyka poranna, 20.00 Muzyka poranna, 20.10 Muzyka poranna, 20.20 Muzyka poranna, 20.30 Muzyka poranna, 20.40 Muzyka poranna, 20.50 Muzyka poranna, 21.00 Muzyka poranna, 21.10 Muzyka poranna, 21.20 Muzyka poranna, 21.30 Muzyka poranna, 21.40 Muzyka poranna, 21.50 Muzyka poranna, 22.00 Muzyka poranna, 22.10 Muzyka poranna, 22.20 Muzyka poranna, 22.30 Muzyka poranna, 22.40 Muzyka poranna, 22.50 Muzyka poranna, 23.00 Muzyka poranna, 23.10 Muzyka poranna, 23.20 Muzyka poranna, 23.30 Muzyka poranna, 23.40 Muzyka poranna, 23.50 Muzyka poranna, 24.00 Muzyka poranna.

Program II - na fal 367 m.

Program dnia 7.50, 14.00, Wiadomości 5.05, 6.20, 7.55, 17.00, 21.00, 23.50. 5.10 Aud. dla wsi, 5.20 Koncert pop. 5.30 Gimnastyka, 5.40 Muzyka poranna, 5.50 Kalendarz Radiowy, 6.00 Koncert solistów, 6.30 Muzyka poranna, 6.50 Muzyka poranna, 7.00 Kalendarz Radiowy, 7.30 Aud. dla wsi, 7.40 Muzyka poranna, 7.50 Aud. dla wsi, 8.00 Muzyka poranna, 8.10 Muzyka poranna, 8.20 Muzyka poranna, 8.30 Muzyka poranna, 8.40 Muzyka poranna, 8.50 Muzyka poranna, 9.00 Muzyka poranna, 9.10 Muzyka poranna, 9.20 Muzyka poranna, 9.30 Muzyka poranna, 9.40 Muzyka poranna, 9.50 Muzyka poranna, 10.00 Muzyka poranna, 10.10 Muzyka poranna, 10.20 Muzyka poranna, 10.30 Muzyka poranna, 10.40 Muzyka poranna, 10.50 Muzyka poranna, 11.00 Muzyka poranna, 11.10 Muzyka poranna, 11.20 Muzyka poranna, 11.30 Muzyka poranna, 11.40 Muzyka poranna, 11.50 Muzyka poranna, 12.00 Muzyka poranna, 12.10 Muzyka poranna, 12.20 Muzyka poranna, 12.30 Muzyka poranna, 12.40 Muzyka poranna, 12.50 Muzyka poranna, 13.00 Muzyka poranna, 13.10 Muzyka poranna, 13.20 Muzyka poranna, 13.30 Muzyka poranna, 13.40 Muzyka poranna, 13.50 Muzyka poranna, 14.00 Muzyka poranna, 14.10 Muzyka poranna, 14.20 Muzyka poranna, 14.30 Muzyka poranna, 14.40 Muzyka poranna, 14.50 Muzyka poranna, 15.00 Muzyka poranna, 15.10 Muzyka poranna, 15.20 Muzyka poranna, 15.30 Muzyka poranna, 15.40 Muzyka poranna, 15.50 Muzyka poranna, 16.00 Muzyka poranna, 16.10 Muzyka poranna, 16.20 Muzyka poranna, 16.30 Muzyka poranna, 16.40 Muzyka poranna, 16.50 Muzyka poranna, 17.00 Muzyka poranna, 17.10 Muzyka poranna, 17.20 Muzyka poranna, 17.30 Muzyka poranna, 17.40 Muzyka poranna, 17.50 Muzyka poranna, 18.00 Muzyka poranna, 18.10 Muzyka poranna, 18.20 Muzyka poranna, 18.30 Muzyka poranna, 18.40 Muzyka poranna, 18.50 Muzyka poranna, 19.00 Muzyka poranna, 19.10 Muzyka poranna, 19.20 Muzyka poranna, 19.30 Muzyka poranna, 19.40 Muzyka poranna, 19.50 Muzyka poranna, 20.00 Muzyka poranna, 20.10 Muzyka poranna, 20.20 Muzyka poranna, 20.30 Muzyka poranna, 20.40 Muzyka poranna, 20.50 Muzyka poranna, 21.00 Muzyka poranna, 21.10 Muzyka poranna, 21.20 Muzyka poranna, 21.30 Muzyka poranna, 21.40 Muzyka poranna, 21.50 Muzyka poranna, 22.00 Muzyka poranna, 22.10 Muzyka poranna, 22.20 Muzyka poranna, 22.30 Muzyka poranna, 22.40 Muzyka poranna, 22.50 Muzyka poranna, 23.00 Muzyka poranna, 23.10 Muzyka poranna, 23.20 Muzyka poranna, 23.30 Muzyka poranna, 23.40 Muzyka poranna, 23.50 Muzyka poranna, 24.00 Muzyka poranna.

Sztuka o Andrzeju Fryczu Modrzewskim

(f) W ramach obchodu Roku Odrodzenia, Państw. Teatr Narodowy im. Wojciecha Gomułki przygotowuje spektakle o sztuce Andrzeja Modrzewskiego. W tym celu w Warszawie odbyły się w dniach 10-12 czerwca 1954 r. spotkania z artystami i badaczami sztuki. W tym czasie odbyły się również wystawy i wystąpienia. W tym celu w Warszawie odbyły się w dniach 10-12 czerwca 1954 r. spotkania z artystami i badaczami sztuki. W tym czasie odbyły się również wystawy i wystąpienia.

Tematem sztuki, której akcja toczy się w epoce Odrodzenia w Polsce, jest walka sił postępu z siłami wstecznymi. Głównym bohaterem sztuki jest jeden z czołowych, postępowych pisarzy epoki Odrodzenia, Andrzej Frycz Modrzewski, autor słynnego dzieła „O naprawie Rzeczypospolitej”. (PAP)

O przewyciężenie błędów repertuaru teatralnego

Zasadnicze, podstawowe wychowawczo-artystyczne funkcje teatru związane są z jego repertuarem. Przypomnijmy sobie etapy walki o nowy repertuar dla nowego widza: wyparcie utworów ideologicznie szkodliwych; wyparcie szmyry; szersze uwzględnianie klasyki; sięgnięcie do dramaturgii radzieckiej, zarówno do współczesnych utworów realizmu socjalistycznego jak i do klasyki rosyjskiej i radzieckiej; festiwal polskich sztuk współczesnych jako wyraz zmienionego stosunku teatru do nowego autora; stałe i uparte, wymagające ciągłej czujności zwalczanie eklektyzmu w sztuce teatru. Kolejne osiągnięcia zdawały się świadczyć, że zagadnienia repertuarowe zostały rozwiązane nie tylko pomysłnie, ale w sposób trwały, że zatem nie należy obawiać się tu jakiegos regresu. Tymczasem ostatni, kończący się właśnie rok teatralny dowodzi, że czujność jest nadal niezbędna i że pewne nastroje samozadowolenia, w które popadły zarówno kierownictwa teatrów jak Centralny Zarząd Teatrów nie znajdują pełnego usprawiedliwienia i uzasadnienia w faktach z życia teatralnego.

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)

Wzrost licznie zgromadzonej publiczności obecny był Ambasador CSR w Warszawie - Karel Vojacek. (PAP)